

Com que això és un acte de presentació, segurament el més correcte serà que començi la meva intervenció presentant-me breument.

I començant pel principi, però sense anar a la època del paleolític, com faria el company Oriol Junqueras, diré que vaig neixer fa 21 anys a Barcelona. I vaig venir a Abrera l'any 91 amb dos anys, així doncs diré que porto tota la vida aquí.

Sóc estudiant d'Humanitats, tot i que abans havia cursat estudis de Ciències Polítiques a la UPF..

He treballat com a teleoperador i com a cambrer, i desde fa poc més d'un any sóc alliberat d'Esquerra al Baix Llobregat on combino feines administratives amb tasques organitzatives, feina que compagino amb la responsabilitat de ser regidor i portaveu d'Esquerra a l'Ajuntament d'Abrera.

Vaig entrar a militar a Esquerra a finals de 2006, entrant a l'executiva a inicis del 2007. He format part de les llistes d'Esquerra al Congrés en les passades eleccions generals de 2008, sent el 4t representant de la comarca.

Formo part del Consell Nacional de les JERC i coordino la sectorial de política municipal de les JERC al Baix Llobregat.

Sóc soci d'Òmnium Cultural i estic adherit a la Plataforma Sobirania i Progrés, i al Decidim.cat..

M'agrada fer esport, i fa onze anys que sóc soci del Club Petanca d'Abrera, del quan en sóc el secretari de la Junta, també sóc soci i jugador del Club Volei Martorell, i del Club Petanca d'Olesa.

Abrera m'ha vist créixer, i jo he vist créixer Abrera. M'estimo el meu poble i és per això que he d'acceptat liderar el projecte d'Esquerra d'Abrera, per contribuir des de la política a fer d'Abrera, el poble que m'estimo, un poble millor.

Avui us vull parlar de tres coses, de fet, les tres coses que considero més urgents: En primer lloc us parlaré d'una Abrera que creix i que ha de canviar i adaptar-se al segle XXI apostant per un nou model econòmic.

En segon lloc, i conseqüència del creixement, us parlare dels canvis que són necessaris per adaptar l'administració més propera al ciutadà, que és l'Ajuntament, i que avui està desfasat.

I en tercer lloc i per acabar, us parlaré del joventut, perquè el nostre projecte està fonamentat i dirigit pels joves.

Abans he dit que vaig venir aquí l'any 1991, i no són molts els records que tinc, però si que tinc al cap algunes imatges. Tinc imatges d'aquella Abrera de principis dels 90 on l'actual passeig de l'estació era ple de flors i arbustos. Aquella Abrera que era un immens camp d'ametllers a la zona de Can Morral, tot just a la cantonada de casa meua i fins la C-55 i arribaven fins al cementiri i continuaven fins al riu. La Masia de Can Morral semblava estar lluny, en canvi, avui arribem fàcilment en cotxe, igual que passa amb el riu, avui ja a prop de la civilització.

Aquesta Abrera que recordo és pràcticament inexistent, igual que l'Abrera que té al cap la gent més gran.

Però us vull dir que hem de recordar l'Abrera d'ahir i d'avui per construir l'Abrera del futur, i ho hem de fer per recordar d'on venim i per no perdre la nostra identitat com a poble, i també, per no tornar a caure en els mateixos errors que ens han dut a tenir l'Abrera que tenim avui.

No fa gaire, vaig escriure un article que vaig titular: “Abrera, la història diu que podem assumir un nou creixement”. En aquest article parlava i recordava tres doblaments de població que s'han produït al nostre municipi.

El primer, entre els anys 65 i 70, cinc anys en que vam passar de 800 a més de 1600 habitants. El segon entre els anys 70 i 75 on vam passar dels 1600 als més de 3000 habitants. I per últim trobem un altre doblament que va de principis dels anys 90 a principis del segle XXI, en que passem dels 5000 als més de 10,000 habitants a finals de 2006. I avui ja estem prop dels 12,000. I les previsions són de seguir creixent. I

personalment crec que podem arribar als 20,000 habitants en un període d'entre 10 i 15 anys.

He viscut un d'aquests doblaments de població. El que va de principis dels 90 a principis de segle XXI. I no hem de tenir por a tornar a créixer, perquè créixer en nombre d'habitants vol dir créixer com a poble.

No hem de tenir por a créixer si ho fem de forma racional, no hem de tenir por a créixer, ni por als canvis si aquests es produeixen sabent d'on venim i tenint clar on volem anar.

Hem de tenir clar d'on venim, hem de permetre que tot allò que ha marcat la identitat d'Abrera al llarg dels anys no desaparegui del tot. Hem de mantenir vinyes, per recordar que un dia Abrera va viure de la vinya, hem de mantenir algun camp d'ametllers per saber que un dia vam tenir-ne molts. Hem de mantenir en condicions el Carrer Rebato i el Carrer Major, per recordar que un van ser els dos grans nuclis de població. Hem de mantenir en condicions les masies de Can Morral i Sant Hilari, que són una part important de la nostra història, igual que les runes del Castell de Volterra. I hem de mantenir també la tranquil·litat característica del nostre poble.

Tots els creixements es produeixen per algun fet rellevant. En el cas d'Abrera per la instal·lació de SEAT i PURLOM que van fer créixer el municipi, i finalment la instal·lació de nombroses empreses que serveixen a la indústria de l'automòbil. Aquestes han sigut les causes que han afavorit aquests tres creixements.

Ara que ens trobem en un moment de crisi, es tracta d'atraure al sector productiu, hem de fer que les empreses s'instal·lin a Abrera, que donguin feina a la gent d'Abrera i que la gent que vingui a treballar a les empreses d'aquí, es quedi a viure al nostre poble.

Abrera pot oferir una bona xarxa de comunicacions per carretera, i en un futur també ferroviària. Això no vol dir que haguem d'acceptar infraestructures com la variant de la C-55, projecte que volem que desaparegui i pel qual hem iniciat una sèrie d'accions, i no només a nivell local, cosa que altres no poden dir, perquè hem sigut

nosaltres qui hem anat a Direcció general de carreteres a proposar un traçat alternatiu que no perjudiqués els veïns i veïnes d'Abrera ni de cap dels municipis veïns, i això l'Anna ho pot corroborar, doncs ha sigut ella, la nostra diputada i portaveu al Parlament qui ha estat lluitant amb nosaltres, i esteu segurs que seguirem lluitant fins que aconseguim el nostre objectiu.

Però si que crec en unes infraestructures útils i que faran que poguem oferir els nostres polígons a les empreses perquè s'instal·lin i creïn ocupació. Abrera és un punt estratègic en la xarxa de comunicacions del nostre país. I ho hem d'acceptar. A mi em va costar, però un cop s'entén, tot és més senzill d'entendre. Només cal una mica d'esforç. Sempre i quan pensem això amb seny i responsabilitat, i no com el PP que diu que la nova variant és el preu a pagar pel progrés.

Les infraestructures són les que portaran la diversificació econòmica al nostre municipi. Ara en tenim l'exemple del Centre Logístic de Mercadona. Un projecte que sembla el PSC està disposat a malbaratar i pel qual nosaltres vam demanar que es negociés un conveni en el qual es marqués el nivell d'utilització del Servei Local d'Ocupació alhora de fer les noves contratacions. Ens van dir que no, però estic segur que acabaran actuant amb responsabilitat i encara que sigui de forma encoberta acabaran fent el que nosaltres vam proposar, que era fixar un mínim d'un 70 x cent de la plantilla total i aconseguir un mínim del 40 x cent de comandaments intermitjos al nou centre logístic.

Les noves infraestructures ens han de permetre trencar amb la dependència del sector de l'automobil, tenim al davant la oportunitat de redefinir els nostres polígons i atraure a les noves empreses basades en la innovació i la investigació, empreses amb un alt valor afegit. Només així podrem aconseguir que Abrera torni a destacar en alguna cosa, és moment de pensar en la identitat d'Abrera pel segle XXI, i ja anem tard.

Si depèn de nosaltres, apostarem per la instal·lació a Abrera d'un Centre

d'Investigació de l'aigua, una aposta clara per la biotecnologia, per la innovació i per l'aigua.

La capacitat d'Abrera per adaptar-se a les necessitats dels temps són inqüestionables. Quan a meitat del segle XX comença la industrialització, el nostre poble va saber modernitzar-se, i això que depeniem de forma exclusiva del camp, principalment de la vinya. Però llavors vam saber industrialitzar-nos ajudats per la instal·lació de la SEAT i de la PURLOM, i tot això sense arribar a perdre la identitat agrícola del municipi.

Avui, en ple segle XXI, toca apostar per la nova economia del coneixement, perquè només així podrem fer un nou pas endavant, el pas que necessita a Abrera per millorar. Ho tenim tot de cara: la història, la gent i les infraestructures necessàries.

És moment de no tenir por i de ser valents. És moment de creure en una Abrera diferent i millor, una Abrera de la qual totes i tots ens puguem sentir orgullosos.

Toca acceptar que som en un punt estratègic en la xarxa de comunicacions, toca apostar per fer dels polígons d'Abrera un referent comarcal i també nacional, i toca lluitar també per tot allò que ens perjudicarà, com és el cas de la nova variant de la C-55. O acceptem, apostem i lluitem per una Abrera millor, o ens resignem a no fer res i a seguir com fins ara.

Proposo créixer amb responsabilitat i visió de futur fet que ha de comportar una sèrie de mesures que els successius governs socialistes d'Abrera no han sapigut o no s'han atrevit a fer, malgrat saber que eren i són necessaris.

Caldran canvis per modernitzar l'Ajuntament. No pot ser que l'Ajuntament s'estructuri igual que fa uns anys, sense tenir en compte el creixement del municipi.

Cal una reestructuració profunda i valenta de l'administració municipal, i per això serà necessari treballar per organitzar-la d'una forma àgil, descentralitzada, dinàmica ,

competencial i experta. Enquadrant al personal en unitats administratives el més funcionals possible, adaptades a les diverses arees.

Els treballadors i les treballadores de l'administració, tant funcionaris, com laborals, són la cara visible en el dia a dia de l'administració. Són elles i ells els encarregats de dur a terme el que els polítics decidim.

És per això que és indispensable una política de recursos humans professional i motivadora. Caldrà nomenar un Gerent Municipal que dugui a terme amb professionalitat una política de Recursos Humans, que dugui a terme una tasca capaç de motivar al personal que dia a dia s'exposa a la ciutadania.

No podem oblidar la formació. S'han de dedicar esforços a la formació. Cal conèixer de manera personalitzada les necessitats de cadascú per tal que la formació sigui útil.

S'han d'establir programes per a cada Departament amb objectius a curt, mitjà i llarg termini, que permetin aprofitar al màxim els recursos municipals.

Serà necessari també la definició dels llocs de treball per aprofitar al màxim els recursos.

Per tot plegat, i si depèn de nosaltres, impulsarem un pla de reestructuració de l'Ajuntament que tingui en compte la millora dels serveis, la millora administrativa i l'adequació de l'estructura organitzativa.

No vull deixar de comentar també el que penso i pensem sobre el teixit associatiu d'Abrera, i és que tenim un teixit associatiu molt pobre si comparem amb altres municipis. Però si analitzem com tracta el govern municipal a les associacions i entitats s'acaba entenent. Ha arribat un moment en què les activitats de les associacions i entitats depenen dels diners de la subvenció de l'Ajuntament. No pot ser que el govern decideixi amb total desconeixement, quina quantitat necessita cada associació o entitat. Aquest govern actua sempre de forma inexplicable, i el tema de les subvencions no és cap excepció. Per fer-vos una idea: en el ple de pressupostos s'aproven les quantitats que rebran les entitats i associacions, però les entitats no han hagut de presentar cap projecte ni memoria de les activitats que volen realitzar durant

l'any, i tampoc ho han de fer. Les entitats i associacions només han de justificar que s'han gastat aquests diners, evidentment sota uns criteris també molt qüestionables i totalment modificables.

Cal doncs, una aposta decidida per impulsar i realitzar un canvi en la manera de donar les subvencions en les entitats. Hem de donar més facilitats i més ajudes a les entitats, i ho hem de fer de forma personalitzada, parlant amb les entitats, per entendre i saber que volen fer, i tenint clar que cada any és diferent. Ho vam dir al ple de pressupostos, i el PSC no ens va fer cas, però en el ple de la setmana que ve el grup d'Esquerra presentarem una moció demanant aquest canvi de model i també aportant aquestes idees de forma ben definida. Segurament ens dirán que ja els hi està bé, fet normal, així les entitats que ells mateixos han creat seguirán sent les més beneficiades, en detriment d'aquelles que s'esforçen i fan una tasca social important, però que per desgràciadament resten marginades pel govern.

Ens dirán que no, però nosaltres ho mantindem al nostre programa com una de les grans propostes, juntament amb les altres dos que us he explicat fa un moment: el model econòmic i també els canvis organitzatius a l'Ajuntament.

Com veieu, el nostre no és un projecte per tapar forats, ni de propostes tan habituals com les de millorarem la seguretat ciutadana, o farem més parcs i els cuidarem millor.

Nosaltres aquestes propostes les donem per fetes, i volem fer saber a la gent que tenim un projecte de futur que va molt més enllà de les petites propostes, i això és el que ens diferecia dels altres.

La feina feta al llarg d'aquestes dues legislatures en que hem estat presents al consistori, ha fet consolidar el projecte que un bon grup de gent va començar ara fa més de 12 anys. Un cop consolidat el projecte, toca pensar en fer un pas endavant, i per fer aquest pas endavant confiïem en la gent jove, igual que ho va fer l'assemblea

d'Esquerra d'Abrera apostant per mi alhora de substituir al company Francesc a l'Ajuntament, i ara apostant per mi com a cap de llista d'aquest projecte per l'any 2011.

Cal visió de futur, i és el que nosaltres aportem. Toca començar a pensar en l'Abrera de demà, l'Abrera de les generacions més joves del nostre municipi, i és per això que hem de ser els joves els qui decidim quina Abrera volem demà.

Vull acabar la meva intervenció parlant del que vol i pot aportar Esquerra a nivell de polítiques de joventut:

Per un temps vam creure, i m'incloc, que tindriem un Casal de Joves de veritat. El temps ens ha donat la raó als que de bon començament vam dir que aquell majestuós edifici a l'entrada del Barri del Rebato era un engany. Un edifici faraònic pensat per a tot menys per ser un Casal de Joves de veritat. No tinc cap dubte de la millora que ha suposat per l'Escola de Música i el Centre Obert instal·lar-se al Centre Polivalent. Però és també inquestionable que l'espai del Centre Polivalent destinat a Casal de Joves ha estat un fracàs. I ho ha estat principalment perquè es va construir l'edifici sense pensar en que es podria fer, i el que es pitjor, sense preguntar als joves com volien que fós el Casal de Joves. I es pot dir amb total tranquil·litat, que amb els diners que va acabar costant l'edifici, podríem haver tingut un Casal de Joves de veritat, un espai per nosaltres.

Si la gent gran pot gaudir i autogestionar el seu propi espai, sense haver de compartir-lo, nosaltres també. Hem de dir que ja estem farts de ser els oblidats de l'Ajuntament. No podem permetre que aquells que es van pensar que pel simple fet de posar un cartell a la porta d'un edifici solucionarien el deficit de polítiques de joventut i que a sobre ens segueixin enganyant.

Amics, amigues, us vull proposar que tinguem un Casal de Joves de veritat, i em comprometo a que si de nosaltres depèn, buscarem l'espai, a poder ser rehabilitar algun espai ja existent, per ubicar el Casal de Joves i obrir un procés participatiu on entre totes i tots els joves d'Abrera decidim com volem que sigui el Casal de Joves.

Us puc avançar que jo penso en l'actual Hotel d'Entitats. Un espai prou gran i ampli, on poder tenir espai per a la participació, per fer festes, fer tallers, tenir un bar, i poder fer el que nosaltres decidim de forma participativa. Això comportaria alhora reconvertir el Centre Polivalent en l'Hotel d'Entitats. És un espai gran i tindria més sentit que fós el lloc de reunió de les entitats culturals i socials del nostre municipi. A les entitats esportives els hi haurem de buscar un lloc proper a les instal·lacions esportives, tal i com porten temps reclamant. El nou camp de futbol seria una bona solució, tenint en compte que el Pabelló no té lloc per oficines.

Ja veieu, és qüestió de voluntat i de sentit comú. Cada cosa al seu lloc.

Aquestes són les idees principals d'aquest projecte, idees que anirem ampliant en diversos actes per parlar de temes més concrets i oberts a tothom que hi vulgui participar. Hem volgut començar a explicar-ho un any abans, perquè com diu el Francesc: som l'últim mono de la fila, som l'última força política de l'Ajuntament d'Abrera, però podem dir tranquil·lament que hem marcat l'agenda política, i que hem portat al Ple les propostes més interessants i rellevants de la legislatura.

És el moment de generar il·lusió, de confiar en el jovent sense oblidar la experiència dels qui porten anys de feina. És el moment que les generacions més joves encapçalem projectes polítics de present i de futur.

Ara, més que mai el canvi és possible. Ha arribat el moment de presentar-nos com la veritable alternativa de govern per Abrera. És el moment d'Esquerra! I junts ho farem possible!

Moltes gràcies!